

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วย แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” นอกจากนี้แนวคิดที่ว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (1) กล่าวว่า “การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2547 : 12-13)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน และใช้ภาษาในการประกอบกิจการทั้งส่วนตน ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็น เครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิต การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวข้องกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล

การใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ในทางสร้างสรรค์ และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม ย่อมส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือและเชื่อภูมิด้วย ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้

ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตาม ความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมี ประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2546 : 2)

การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านผู้เรียนว่า สถานศึกษาควรเน้นการ พัฒนาและปรับปรุงผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะจำเป็นตามหลักสูตร เนื่องจากพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระยังไม่เป็นที่พอใจตามเกณฑ์ (โรงเรียนอัสสัมชัญวิทยา, 2551 : 17) การสอน ภาษาไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์ กัน ทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟัง กับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการ เขียน ทั้งนี้เพราะทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา พัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หรือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับตัวครูที่จะต้องมีการเตรียมการสอน การ วางแผนที่ดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาจะทำให้การเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพสูงขึ้น และที่สำคัญครูต้องใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ดังเช่น พัททัญ พรมนิล (2547 : 93-94) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน สามารถนำไปใช้ในการเรียนการ สอนหรือประยุกต์รูปแบบไปใช้กับเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นนวัตกรรมที่จะช่วย แก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนให้สูงขึ้น ได้

ปัจจุบันพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่น ปีการศึกษา 2550 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ วิทยา พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ วิทยา ทำได้ 17.41 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43.52 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดรายบุคคล พบว่า อยู่ใน ระดับดี 3 คน ระดับพอใช้ 24 คน และ ระดับปรับปรุง 5 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2, 2551 : 8)

ผู้วิจัยได้สังเกตครูผู้สอนและวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนอัสสัมชัญวิทยา สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนอ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ครูไม่ใช่สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยการบรรยายให้ความรู้กับนักเรียน ให้นักเรียนท่องจำความรู้เพื่อนำไปตอบ คำถามในข้อสอบ ไม่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ของนักเรียน จึงเป็นการท่องจำความรู้เพื่อนำไปสอบเท่านั้น จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายใน การเรียนแบบท่องจำความรู้

จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัย ซึ่งรับผิดชอบสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องการที่จะพัฒนาและแก้ปัญหาทักษะการอ่านสะกดคำไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านไม่ตรง ตามมาตรฐานตัวสะกด และพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และสามารถอ่านและเขียนภาษาไทยซึ่งเป็น ภาษาประจำชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด
2. นักเรียนที่เรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรง ตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ้อมฮิวิทยา อำเภอยางตลาด สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 31 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 - 2.2.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 - 2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

3. กรอบเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ ได้แก่ เนื้อหาเรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือ คำยากจากคำพื้นฐานในหนังสือเรียนภาษาไทย กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในมาตราแม่ กค จำนวน 50 คำ นำมาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 5 คำ ดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ได้แก่ ประกาศ อากาศ ประพาस ประโยชน์ เมตตา
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ได้แก่ ปฏิบัติ โคราช ธุรกิจ สัมผัส วัตถุ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ได้แก่ เก่งกาจ สำเร็จ บวช ก๊าซ มงกุฎ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ได้แก่ ปราบกฎ อุฐ ครุฑ ภารกิจ อนุญาต
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ได้แก่ บินขบถ อาพาธ รถไฟ บาท วันพุธ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ได้แก่ ฝึคทาย พิเศษ พระพุทธ โอกาส ดำรง
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ได้แก่ ยาชาคู กฎหมาย พุจริต อัมพต อิทธิฤทธิ์
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ได้แก่ ไข้ทรพิษ อาทิตย์ สาริต สัตว์ ทิศ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 ได้แก่ อำนาจ สำรอง ประเทศ สังเกต ขอโทษ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 ได้แก่ ราชการ มิตร ปฏิเสธ อัฐ บาตร

4. ระยะเวลา สถานที่วิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนอ้อมฮีวิทยา อำเภอขามเฒ่าตาด สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีลักษณะปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน สามารถนำเสนอ คำถาม คำตอบ และการแสดงผลการเรียนรู้ย้อนกลับ (Feedback) ให้กับนักเรียนในรูปแบบมัลติมีเดียในรูปแบบของตัวหนังสือ แสง สี เสียง และภาพเคลื่อนไหว ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้ด้วยตนเองโดยตรง โดยเป็นการนำเสนอเนื้อหาเรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เกี่ยวกับ คำยากจากคำพื้นฐานในหนังสือเรียนภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการบันทึกเนื้อหาบทเรียนไว้ในแผ่น CD (Compact Disc)
จำนวน 10 หน่วยๆ ละ 5 คำ ดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ได้แก่คำ ประกาศ อากาศ ประพาस ประโยชน์ เมตตา
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ได้แก่คำ ปฏิบัติ โคราช ธุรกิจ สัมผัส วัตถุ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ได้แก่คำ เก่งกาจ สำเร็จ บวช ก๊าซ มงกุฎ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ได้แก่คำ ปราบกฏ อุฐุ กรุฑ ภารกิจ อนุญาต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ได้แก่คำ บินทบาท อาพาธ รถไฟ บาท วันพุธ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ได้แก่คำ ฝึคาย พิเศษ พระพุทธ โอภาส ตำรวจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ได้แก่คำ ยธาตุ กฎหมาย ทูจริต อัมพาค อิทธิฤทธิ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ได้แก่คำ ไ้ทรพิษ อาทิตย์ สาริต สัตว์ ทิศ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 ได้แก่คำ อำนาจ ตำรวจ ประเทศ สังเกต ขอโทษ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 ได้แก่คำ ราชการ มิตร ปฏิเสธ อิฐ บาตร

ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง คุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นได้จากเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพ ของกระบวนการและประสิทธิผลของผลลัพธ์ (E_1 / E_2) ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยถือเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งหาได้จากคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหลังจากเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์แต่ละหน่วยการเรียนรู้

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งหาได้จากคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังจากเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง อัตราความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่วัดจากแบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ

คะแนน 5 คะแนน พอใจมากที่สุด
 คะแนน 4 คะแนน พอใจมาก
 คะแนน 3 คะแนน พอใจปานกลาง
 คะแนน 2 คะแนน พอใจน้อย
 คะแนน 1 คะแนน พอใจน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
2. ได้ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับครูในการผลิตสื่อ นวัตกรรมในการแก้ปัญหาพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสามารถนำไปใช้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้
3. นักเรียนมีความสุข และพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ถูกต้องมากขึ้น
4. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในลักษณะเดียวกัน หรือสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY